

טראמפ צריך את הניצחון הישראלי לא פחות מאיתנו

written by משה גוטמן | 18.11.2025

בכל מערכת יחסים צריך לחשב לא רק את חשבון יחסי הכוחות, אלא גם את היכולת להפעיל אותו בזמן נתון. אם לשחקן בזירה יש כוח רב אבל אין לו יכולת להפעיל אותו בזמן שהוא נדרש, זו חולשה. בהקשר האקטואלי הנוכחי, נכון שישראל זקוקה מאוד לארצות הברית, אבל גם ארה"ב זקוקה לישראל, לא פחות ואף יותר ממה שישראל זקוקה להם בנקודת הזמן הזו, דבר המשליך על חופש הפעולה של ישראל.

טראמפ חושב עסקים ועל מה שטוב לאמריקה. ישראל היא אחד מכלי המשחק על לוח השחמט שלו במטרה לבנות את הציר הכלכלי-ביטחוני שלו דרך המזה"ת כנגד סין ומדינות הציר. במסגרת זו הוא תומך בישראל, בין היתר משום שזה משרת את המהלכים הגלובליים שלו. מנגד, הוא גם זקוק לישראל, כדריסת רגל ובעלת ברית במזרח התיכון. בלי ישראל, הוא מאבד כוח משמעותי מאוד במהלכי גיבוש הברית האזורית שלו.

וכאן בדיוק הטעות של טראמפ, באותו שטאנץ קבוע של טעויות האמריקנים בעבר. הכרעות במזרח התיכון לא ניתנות בהכרזות ריקות על "שערי גיהנום" או במסיבות עיתונאים על שלום בתפאורת מדשאות ודגלים. הכרעה פירושה כניעה ללא תנאי של חמאס, פירוקו והשמדתו.

אך בעולם האינסטיטוט התקשורתי, טראמפ התעייף מהקצב הישראלי. "ניתן להם שנתיים ולא פירקו את חמאס", ועכשיו עוברים לאקט הבא, צובעים את המציאות בצבעים יפים והולכים להסכמים. הבעיה האמיתית שלו היא הפרטנרים. את סעודיה מעניינת מדינה פלסטינית כשלג דאשתקד. עבורם זהו לא יותר ממס שפתיים. האינטרסים הלאומיים שבאמת חשובים להם הוא פירוק הציר האיראני-חות'י והתומכים בו, זאת כתנאי להתקרבות למערב.

בהקשר זה, חמאס הוא נייר לקמוס. אם טראמפ לא הצליח להביא להכרעה שלו, הגורם החלש ביותר במרכיבי רשת הציר [?] מה זה אומר על הנחישות האמריקנית לסדר יום עולמי חדש במזה"ת? סעודיה לא תתקדם בשום דבר כשהציר הטורקי-קטארי-איראני מרוויח והם לא. הפרסומים האחרונים על שיחות ויטקוף-חליל אלחייה הם מכת מוות למוטיבציה הסעודית ללכת עם ארה"ב. זה ורק זה הוא החשבון של בן-סלמאן, ולכן בלי חיסול חמאס, לא יהיו שום הסכמי אברהם וטראמפ ייכשל.

כאן זה מתחבר לזווית הישראלית; מפלצות הרצח של חמאס הוכיחו ב-7 באוקטובר ומאז במשך שנתיים שאין להם שום חשבון מלבד השמדתה של ישראל. גם כיום, יושבים להם חליל אלחייה ושאר בכירי חמאס במלונותיהם בקטאר ומדברים על המתרחש בעזה כמחיר הכרחי למען הניצחון הגדול, ועל המפגש של כל לוחמי הג'יהאד ברחבת אל-אקצה. הם לא מביעים חרטה

לרגע אחד, מספרי ההרוגים וההרס לא מעניינים אותם וגם לא השיקום כשלעצמו, למעט בניית היכולות הצבאיות בחסותו, לקראת המנה העיקרית של, מבול אל-אקצה".

קבלת התכתיב האמריקני של סיום המלחמה בלא הכנעת חמאס ופירוז הרצועה תהיה פגיעה אדירה במעמדה האזורי של ישראל ובהרתעה שלה מול כל גורמי האסלאם הקיצוני, מבית ומחוץ, ומול מדינות מתנדנדות שמביטות מהצד ומסיקות מסקנות מהו גובה המחיר שגובה ישראל עבור אירוע כגון ה- 7/10. ויתור על אינטרסים חיוניים של ישראל בגלל לחץ אמריקני יהיה תקדים מסוכן ביותר לישראל, ויחסל כל סיכוי לתוכנית אזורית כלשהי.

המשמעות היא שהצבא הטוען להיותו החזק ביותר במזה"ת לא הצליח להכניע ארגון טרור מקומי. אז אולי הטנקים שלו הכי מתקדמים, אבל הוא סובל מחולשה יסודית בתפיסת הפעלת הכוח, והיא נקודת התורפה שמונעת ממנו להשיג את מטרותיו.

לכן, חובתה של ישראל, כפי שאמרו רה"מ ושר הבטחון פעמים רבות, היא פירוק חמאס. המשמעות היא כניעה ללא תנאים, שינוי קונסטיטוציוני של פירוק הממשל ושינוי ערכי. ניצחון שאחריו אין עוד גוף שלטוני ברצועה שסדר היום שלו זה השמדת ישראל.

ולכן, אסור לישראל בשום פנים ואופן לקבל את התזה של הממשל האמריקני, שחדרה כבר לצה"ל² שנגמרה המלחמה. מכה פה מכה שם, אבל אין עוד מלחמה. זה חזרה בדיוק לקונספציה של מתן החופש להתעצמות, גם אם בכסות של חיסולים ופעולות ממוקדות. כבר היינו שם, זה לא עובד. אנחנו זוכרים איך זה נגמר. עבור מדינת ישראל זהו איום קיומי, אבל גם עבור האמריקנים, גם אם הם אינם מבינים זאת, הדבר מבטא את הרס הסדר העולמי החדש העתידי.

ולכן, חובתה של ישראל היא לא למצמץ, לעמוד מול מלכודת הדבש האמריקנית ולומר לטראמפ: DON'T. ולא לחשוש. גם טראמפ יכבד את מי שעומד על שלו, ויותר מכך, יודה רבות למי שיאיר את עיניו מליפול בפח הדמיוני שיהרוס את כל תוכניותיו לעתידה של אמריקה כמעצמה עולמית.

פורסם במקור ראשון, בתאריך 17 לנובמבר 2025.